

[Lone Dybkjær]

le meget klare retningslinjer at arbejde efter. Det er den balance, jeg synes er det meget lykkelige ved denne miljøbeskyttelseslov.

Der er mange andre ting, man kunne fremhæve, og som også fremgik af den debat, der var ved anden behandling, så dem skal jeg ikke tage op her. For mig er det afgørende den balance, jeg her har nævnt.

Anne Grete Holmsgård (VS):

For os at se er den ændring af miljøbeskyttelsesloven, der bliver vedtaget nu, ikke bare en af de mest omfattende, men simpelt hen den mest omfattende ændring af miljøbeskyttelsesloven, der er gennemført, siden den trådte i kraft i 1974. Jeg har bemærket, at der ikke har været den store opmærksomhed om det i pressen. Det har undret mig en del på grund af indholdet i det, der bliver vedtaget. Måske skyldes den manglende eller den ringe opmærksomhed, at der er så bredt et flertal bag ændringerne. Det er næsten alle i folketinget, der stemmer for den, og det er nok blevet tolket sådan, at så var det nok ikke så vidtgående i realiteternes verden, for man kunne jo ikke forestille sig, at alle kunne blive enige om noget, der var så vidtgående som det her.

Det ville også have været utænkeligt for bare ganske få år siden. Da ville det have været helt umuligt. Vi har jo haft næsten alle de ændringer, der vedtages nu, oppe i folketinget gang på gang på gang på gang siden 1974. Det gælder formålsbestemmelsen og fjernelsen af afvejningsprincippet. Det gælder kravet om, at miljøgodkendelse skal tidsbegrænses. Det gælder kravet om, at offentligheden skal sikres indsigt i, hvad det er for nogle hovedhensyn, hvad det er for nogle overvejelser, man har i amter og kommuner, når man giver en miljøgodkendelse, og det gælder mange af de andre ting. Men indtil for ganske få år siden var det umuligt at komme igennem med disse ting. Nu er det altså blevet muligt, oven i købet med et bredt flertal.

Det synes jeg er fantastisk godt. Jeg synes, det er fantastisk godt, at der er så bredt et flertal bag det, og jeg er sikker på, at det skyldes, at miljøbevidstheden i mellemtiden ikke bare har været stigende i partierne, men netop har været stigende i partierne på grund af, at der har været et massivt pres fra om-

verdenen for, at nu skulle forholdene på miljøområdet simpelt hen ændres. Nu kunne det ikke hjælpe noget at komme med de pæne ord, nu kunne det ikke hjælpe noget at blive ved med at sige: vi må se tiden an. Nu skulle der simpelt hen ændres.

Blandt de ændringer, som jeg er gladest for, er den ny § 65 a, der betyder, at kommunerne og amterne skal gøre klart rede for, hvordan de har givet en miljøgodkendelse, altså hvilke hensyn de har taget til recipienten, som det hedder på det sprog – det er vandet og luften. Hvilke hensyn de har taget, hvilken tilgængelig rensningsteknik der er på markedet, hvilke overvejelser de har gjort sig om de enkelte stoffer. Jeg skal forskåne folketinget for flere af disse forfærdelige tekniske betegnelser. Når bestemmelsen er så specielt væsentlig, er det, fordi det giver de enkelte borgere i den enkelte kommune, i de enkelte amter, et redskab i hånden. De kan simpelt hen gå ind hos kommunen eller amtet og bede om det her – og få det. Og så kan de se på, om de synes, det er en rimelig måde at forvalte miljøbeskyttelsesloven på. Og det er specielt vigtigt, fordi hele forvaltningen af miljøbeskyttelsesloven faktisk er lagt ud decentralt, altså er lagt ud til amter og kommuner.

Noget andet, som jeg synes er meget væsentligt, er de ændringer på genanvendelsesområdet, der er kommet. De er ganske pæne. De er ikke nær så vidtgående, som vi gerne havde set dem, men vi må faktisk sige, at vi har fået en pæn del af vores egne forslag igennem, og med et så bredt flertal, som jeg slet ikke havde turdet håbe på under førstebehandlingen af vores egne 6 genbrugsforslag, for da så det ikke ud til, at der ville blive så bredt et flertal for dem. Vi har ikke fået det hele igennem, og vi kommer selvfølgelig tilbage igen til næste år og ændrer naturligvis også på forslagene i den forbindelse. Men vi har faktisk fået temmelig meget igennem.

Specielt vil jeg gerne sige, at det bør hovedstadsrådet og kommunerne i hovedstadsområdet være opmærksom på, for nu falder hammeren altså, i hvert tilfælde begynder den at falde om ½ år, og de kan lige så godt nu gå i gang med at få løst deres affaldsproblemer, ikke ved at lave flere nye affaldsbjerg, men ved at gå i gang med det genbrug, som de i løbet af de kommende år alligevel